

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 192. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651353806080.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Vor Herris Iesu Christi forklarelsis Historie/ tilsammen screffuen/ aff de tre Euangelister/ Mattheo i det syttende/ Marco i det niende/ och Luca i det niende.

1

DEt hende sig nogit nær ved otte dage/ effter at disse ord/ vaare talede/ tog Iesus Peder oc Iacop oc Hans/
hans broder/ oc gick op paa it Bierg at bede/ oc der hand vaar alene/ ledde han dem op met sig/ paa det
høye Bierg/ aff til en side.

2

* Oc det skede/ der hand bad/ at hand bleff forklaret for dem/ oc den || skickelse i hans Ansict blev
anderlunde/ la hans Ansict skinnede som Solen/ oc hans Klædebon vaar huid oc skinnendis/ la hans Kleder
bleffue saa skinnende oc saa saare huide/ som Sne/ saadanne/ at ingen paa lorden/ som lydder Klæde/ kand
gøre det saa huit.

3

* Oc see/ tho mend talede met hannem/ det vaar Mose oc Elias/ som der bleffue seet i Æren/ oc obenbaredis
faar dem oc sagde hans vdgang/ som hand skulde fuldkomme vdi Ierusalem.

4

* Men Peder oc de som vaare met hannem/ vaare besuarede met søffn/ oc de opuaagnede oc saae hans
Herlighed/ oc de tho mend/ som stode hoss hannem.

193

5

* Oc det skede der de ginge bort fra hannem/ da suarede Peder oc sagde til Iesum/ Mester oc Herre/ det er ||

oss gaat at vere her/ oc om du vilt/ da lad oss gøre her tre Bolige/ dig en/ oc Mose en/ oc Elie en/ Thi hand viste icke huad hand sagde/ fordi at de vaare forferdede aff rædsel.

6

* Der hand nu saa talede disse ord/ See da bleff der en klar Sky/ omkringskuggede dem/ oc de fryctede der de ginge ind i Skyen.

7

Oc see/ der bleff en Røst/ som kom aff Skyen oc sagde/ Denne er min Elskelige Søn i huilcken mig er behageligt/ hører hannem.

8

* Oc der Disciplene hørde det/ fulde de ned paa deris Ansict/ oc fryctede saare/ oc Iesus gick til oc rørde ved dem/ oc sagde til dem/ Staar op/ frycter icke/ oc der de løffte deris Øyen op/ da || saae de ingen vden Iesum alene/ Thi der rø sten skede/ da bleff Iesus funden alene.

9

Oc der de ginge ned aff Bierget/ befalede Iesus dem/ at de skulde icke sige nogen/ det som de haffde seet/ vden naar Menniskens Søn/ stode op aff døde/ oc hand sagde/ I skulle ingen sige denne Siun/ ind til saa lenge/ at menniskens Søn opstaar fra de døde.

10

Oc de hulde de ord hoss dem selff/ oc spurde til sammen at/ huad det skulde vere/ naar hand vaar opstanden fra de døde/ oc de tagde stille/ oc sagde ingen i de dage noget aff de ting som de haffde seet.